

[T4 Xénophane, *fr.* DK 21 B 30 = Sextus Empiricus, *M.* VII 49 et 110, Plutarque, *aud. poet.* 17F

καὶ τὸ μὲν οὖν σαφὲς οὕτις ἀνὴρ ἴδεν, οὐδέ τις ἔσται
εἰδῶς ἀμφὶ θεῶν τε καὶ ἄσσα λέγω περὶ πάντων·
εἰ γὰρ καὶ τὰ μάλιστα τύχοι τετελεσμένον εἰπών,
αὐτὸς ὅμως οὐκ οἶδε· δόκος δ' ἐπὶ πᾶσι τέτυκται]

T1. Héraclite, *fr.* DK 22 B 123 = Thémistios 5,69

<φύσις> δὲ καθ' Ἡράκλειτον <κρύπτεσθαι φιλεῖ>.

T2. Héraclite, *fr.* DK 22 B 9 = Aristote, *EN* VIII 2, 1155^b4

τὸ ἀντίξουν συμφέρον καὶ <ἐκ τῶν διαφερόντων καλλίστην ἀρμονίαν.

T3. Héraclite, *fr.* DK 22 B 60 et 62 = Hippolyte IX 10

ὁδὸς ἄνω κάτω μία καὶ ὡυτή.

ἀθάνατοι θνητοί, θνητοί ἀθάνατοι, ζῶντες τὸν ἐκείνων θάνατον, τὸν δὲ ἐκείνων βίον τεθνεῶτε.

T4. Héraclite, *fr.* DK 22 B 12 = Eusèbe *PE* XV 20

ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνουσιν ἕτερα καὶ ἕτερα ὕδατα ἐπιρρεῖ.

T5. Héraclite, *fr.* DK 22 B 43 = Diogène Laërce IX 2

ὑβριν χρή σβεννύναι μᾶλλον ἢ πυρκαϊήν.

T6. Sextus Empiricus *M.* 7,94-5

τὸν μὲν παραδόντα (*sc.* τετρακτύν) λέγοντες Πυθαγόραν (τοῦτον γὰρ ἔθεοποιοῦν), τετρακτὺν δὲ ἀριθμὸν τινα, ὃς ἐκ τεσσάρων τῶν πρώτων ἀριθμῶν συγκείμενος τὸν τελειότατον ἀπήρτιζεν, ὥσπερ τὸν δέκα· ἐν γὰρ καὶ δύο καὶ τρία καὶ τέσσαρα δέκα γίνεται. ἔστι τε οὗτος ὁ ἀριθμὸς πρώτη τετρακτύς, πηγὴ δὲ ἀεναίου φύσεως λέλεκται παρόσον κατ' αὐτοὺς ὁ σύμπας κόσμος κατὰ ἀρμονίαν διοικεῖται, ἢ δὲ ἀρμονία σύστημά ἐστι τριῶν συμφωνιῶν, τῆς τε διὰ τεσσάρων καὶ τῆς διὰ πέντε καὶ τῆς διὰ πασῶν, τούτων δὲ τῶν τριῶν συμφωνιῶν αἱ ἀναλογίαι ἐν τοῖς προειρημένοις τέσσαρσιν ἀριθμοῖς εὐρίσκονται, ἐν τε τῷ ἐν κἂν τῷ δύο κἂν τῷ τρία κἂν τῷ τέσσαρα.